

Întrebare de ninsoare

Lorena Craia

În noaptea nopții-n lună plină
Fac saltul nalt, ca de felină,
Mă prind cu dinții de Saturn
Și-apoi, ca orice taciturn,
Aștept o dimineață lină.

În ziua zilelor mai vechi
Țineam la gât stele perechi,
Acum ninsorile mă-ndeamnă
Să mă desprind suav de toamnă,
Să-mi cânte viscol în urechi.

Și în secunda cea mai mare,
Care apare și dispare
Din ceasul care-mi sună trist,
Mă voi lupta c-un sunetist,
În iarnă, viscol și ninsoare.

Și-n ora orelor târzii,
Cu minutare sidefii,
Îmi voi găsi un loc firesc,
Nici pământesc și nici ceresc
Și-apoi voi fi ori nu voi fi...

10 septembrie 2016, Constanța